Пролетарі всіх країн, вднайтеся!

За педагогічні КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, ДИРЕКЦІЇ, КОМІТЕТУ ЛКСМУ І ПРОФОРГАНІЗАЦІЇ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ім. О. М. ГОРЬКОГО

8 БЕРЕЗНЯ 1957 року П'ЯТНИЦЯ

№ 9 (21)

Ціна 15 коп.

МИРУ, ЩАСТЯ ВАМ, ЖІНКИ!

Від простої вчительки— до доцента вузу

У 1919 році в середній школі міста Стародуба Чернігівської області з'явилася молоденька вчителька математики. Це була Ольга Петрівна Сергунова, яка тоді тільки закінчила Стародубську гімназію і стала на почесний шлях педагога.

У 1921 році Ольга Петрівна вступила до Київського інституту народної освіти і після закінчення його знову взялася за свою любиму працю: вчити і виховувати молодь.

Талановитий педагог, Ольга Петрівна не тільки вчила, але і сама продовжувала вчитися. У 1939 році вона закінчила аспірантуру по кафедрі методики математики. Продовжуючи працювати викладачем середньої школи, вона одночасно вела велику роботу як співробітник Українського науково-дослідного інституту педагогіки. Багато уваги приділяла Ольга Петрівна питанням викладання математики. В цей час вона пише ряд науково-методичних робіт, зокрема статті про викладання ірраціональних чисел, про розв'язування задач на побудову та інші.

У 1944 році, маючи 21 рік педагогічного стажу, Ольга Петрівна почала працювати викладачем кафедри геометрії у Київському педагогічному інституті. Зараз кандидат педагогічних наук, доцент О. П. Сергунова читає основні геометричні курси: проективну геометрію, основи геометрії, спецкурс геометрії. Лекції її завжди змістовні, цікаві. Студентський колектив глибоко поважає і любить уважну і вимогливу Ольгу Петрівну, чудового викладача, чуйну людину. Біля тисячі її вихованців зараз працюють у різних школах нашої країни.

Ольга Петрівна проводить і велику методичну роботу. За останні роки вийшли з друку її наукові праці: «Правильні многогранники», «Метод геометричних місць», «Викладання математики (геометрії) при політехнічному навчанні» та інші. Незабаром вийде з друку підручник з аналітичної геометрії для педвузів, співавтором якого є О. П. Сергунова.

Ольга Петрівна бере активну участь і в громадському житті нашого інституту, працює агітатором в академічній групі.

В день 8 березня колектив викладачів і студентів фізико-математичного факультету бажає Ользі Петрівні доброго здоров'я і подальших успіхів у науковій та викладацькій роботі.

З. РЕЗНІЧЕНКО,
асистент кафедри вищої математики.

Завжди в труді

Чимало людей відвідує щоденно інститут.

Перше враження про інститут у відвідувача, який заходить насамперед у канцелярію, складається по тому, як прийняли його тут, наскільки вичерпну довідку він одержав від її працівників.

Отже, канцелярія — це добрий довідник, що, як кажуть, завжди мусить бути в курсі найновіших подій в інституті.

А скільки паперів тече через канцелярію: вхідних і вихідних, листування викладачів, складна кореспонденція для студентів...

Все це на перший погляд дрібниці, на які у деяких працівників укоренилась звичка дивитися звисока. Але без них і інститут не міг би нормально функціонувати.

Коли думаєш про цю діяльність, то не можна не згадати Ніну Олександрівну Ромашкевич, через трудові руки якої проходить вся ця кропітка робота. Чотирнадцятий рік працює ця скромна трудівниця в нашому інституті. «Коли прийшла в інститут,—згадує Ніна Олександрівна,—тоді й сивини ще не було. А зараз...»

Загальний трудовий стаж Ніни Олександрівни сягає за чверть віку: спочатку працювала секретарем, потім — друкаркою; тепер вона — завідуюча канцелярією.

Крім любові до праці, Ніні Олександрівні властиві чесність, гуманне ставлення до людей.

Цікаво відзначити такий факт. У 1953 р. до Ніни Олександрівни прийшла Ніна З. — нині студентка інституту. Тоді це була малограмотна, несмілива дівчина, у якої майже не було засобів до існування (вона кругла сирота).

«Зробити з неї грамотну людину»,—таким було рішення Ніни Олександрівни. За три роки дівчина закінчила вечірню десятирічку, навчилася добре друкувати. «Маленька» Ніна завжди відчувала і материнське піклування і вимогливість Ніни Олександрівни, старшої по службі, товариша з великим життєвим досвідом.

Тепер, будучи студенткою, Ніна З. часто заходить у канцелярію, відвідує своїх колишніх співпрацівників, а особливо — Ніну Олександрівну Ромашкевич.

За все те добре, що робить Ніна Олександрівна людям, вони її глибоко поважають.

Хай щастить Вам, наша невтомна трудівнице, у Вашій скромній і непомітній, але почесній і важливій праці. Хай постійним супутником Вашим буде радість!

В. ВОЙТКО.

До ровесниці

Тобі, що світлими стежками
Пішла в науку — даль ясну,
Тобі, що ніжними руками
Звела одвічну цілину,
Тобі, хороша юна мати,
Що нахилилась над малям
І хоче пісню заспівати, —
У віршах я хвалу віддам.

Ровесниці, сьогодні свято,
Над нами — сонце, мир, блакить,
І слів сердечних так багато...
— Бажаю в щасті вік прожить!

М. ГНАТЮК.

Дванадцять років працює в нашій бібліотеці З. А. Мартинова. Вона сумлінно ставиться до своїх обов'язків, турбується про своєчасне оформлення літератури.

Добре комплектує бібліотеку новинками літератури комплектатор Е. В. Татарчук, яка працює в бібліотеці дев'ять років. Вона активно провела підписку на періодичні видання 1957 року, за що одержала подяку від районного відділу «Союзпечати».

На фото: **Е. Татарчук** передає нову літературу **З. Мартиновій.**

Фото М. Шуряка.

Невтомна трудівниця

У кабінеті мови перед столом, за яким сидить сивоволоса, похилого віку жінка, часто можна бачити то веселу стайку першокурсниць, то серйозного, вдумливого студента-старшокурсника, то аспіранта, який зайшов за останньою новинкою. Але завжди, у всіх випадках тут панує атмосфера дружелюбства і діловитості...

Євгенія Іполиттівна Чепур, лаборантка кабінету мови, користується заслуженою повагою серед студентів нашого факультету. Маючи великий досвід роботи, добре вивчивши запити відвідувачів, т. Чепур бере діяльну участь у навчальній роботі на факультеті. Студент завжди може одержати в кабінеті необхідну консультацію з різноманітних питань лінгвістики і лінгвістичної бібліографії.

Якщо ви працюєте над якоюсь складною темою, Євгенія Іполиттівна підготує для вас вичерпний список відповідної літератури, дасть характеристику найбільш цінним працям з питань, що вас цікавлять. З великим педагогічним тактом вона виявляє прогалини у ваших знаннях і тут же рекомендує літературу, яка допоможе вам усунути їх.

Але особливо цінним для нас, студентів, є чуйність, щире бажання допомогти нам. І я не помилюсь, якщо скажу, що саме за ці педагогічні якості поважають студенти Євгенію Іполиттівну Чепур, скромного трудівника науки, чуйного і уважного старшого товариша.

В. ПЕТЬКО,
студент IV курсу мовно-літературного факультету.

Про підготовку спеціалістів широкого профілю

На XX з'їзді КПРС було піддано гострій критиці підготовку кадрів, зокрема вказувалося на недостатній зв'язок вищої школи з життям, на істотні недоліки у проведенні виробничої практики студентів.

Корінні зміни в організацію науково-дослідної та навчально-виховної роботи у вузах вносять постанови партії та уряду, прийняті останнім часом. Особливе значення серед них має постанова Ради Міністрів СРСР від 19 серпня 1956 р. «Про заходи підвищення якості підготовки вчителів загальноосвітніх шкіл», якою з 1 вересня 1956 р. в педінститутах введено п'ятирічний термін навчання.

Питання перебудови навчального процесу в нашому інституті в світлі останніх рішень партії та уряду обговорювалось на відкритих партійних зборах, учасники яких висловили з цього приводу ряд цікавих думок.

Про те, що зроблено у нас в інституті по удосконаленню організації навчального процесу відповідно до рішення про перехід на п'ятирічний строк навчання, доповів зборам т. Івашина.

— В інституті змінено профілі підготовки вчителів. Протягом першого семестру в центрі уваги навчальної частини було питання складання нових навчальних планів та переводу на них всіх курсів. Дещо зроблено і по створенню навчально-матеріальної бази для підготовки спеціалістів широкого профілю. Придбано трактор, автомобіль, організовано кабінет креслення, створено музичний кабінет. Але цього недосить. Велику роботу доведеться провести кафедрам по створенню підручників для нових курсів. Нові дисципліни необхідно забезпечити відповідними кабінетами, лабораторіями.

Далі доповідач зупинився на питанні самостійної роботи студентів.

— Неодноразове обговорення питання самостійної роботи на засіданнях кафедр, а на мовно-літературному факультеті — і на пленумі кафедр, дало можливість добре розібратися в ньому. Викладачі дістали досить чітке уявлення про те, які теми з кожного курсу можна перенести на самостійне опрацювання, і прийняли відповідні рішення, вносячи необхідні зміни в робочі плани.

Так, кафедра методики мови і літератури доручила доцентові М. К. Тищенку розробити план з курсу методики викладання мови, а доценту Ф. Ф. Бугайко — з методики літератури, щоб максимально скоротити кількість лекційних годин. Розроблені плани були затверджені на кафедрі. Лекційний курс з методики мови скорочено з 70 до 60 годин, а з методики викладання літератури — з 70 до 50 годин. Для самостійного опрацювання визначені теми, які докладно висвітлені в літературі і для яких легко зібрати ілюстративний матеріал шляхом спостережень шкільної роботи.

Кафедра опрацювала і методику організації самостійної роботи. На практичних заняттях викладачі в декількох словах визначають педагогічне значення теми і дають план її опрацювання. Самостійна робота контролюється, проводяться консультації.

Істотним недоліком у першому семестрі було те, що навчальний матеріал курсів переносився на самостійне опрацювання студентами, а часу їм на це відводилося дуже мало, іноді його зовсім не було.

Кафедри приділяли багато уваги і іншим сторонам поліпшення самостійної роботи. Так, на фізико-математичному факультеті обміркували питання методики проведення практичних та лабораторних занять і накреслили заходи, що сприяють покращанню цієї роботи. Кафедри фізики і матаналізу на практичних заняттях стали ширше застосовувати метод фронтального розв'язування задач. Щоб стимулювати систематичну самостійну роботу студентів, кафедра політекономії ввела перед початком кожного семінару опитування двох-трьох чоловік. Переглянута методика проведення консультацій, ширше використовуються індивідуальні консультації, що цілком виправдує себе.

Заліки у першому півріччі було проведено в процесі навчання. Винятки становлять окремі студенти, які з тих або інших причин не виконали завдань у ході навчального процесу, і їм довелося робити це в передекзаменаційний час. Заліки з суспільних дисциплін були складені до початку екзаменаційної сесії, що треба вважати позитивним фактом: це дало можливість віддати більше часу підготовці до складання екзаменів.

Була приділена значна увага і питанням планування як роботи кафедр в цілому, так і роботи кожного викладача. Більш менш пристойно, хоч і недосконало, поставлено планування на кафедрах методики мови і літератури та елементарної математики.

В цьому семестрі дирекції інституту разом з парторганізацією треба мобілізувати сили професорсько-викладацького та студентського складу на усунення недоліків, які мали місце у нашій роботі в першому семестрі».

ЗВ'ЯЗКИ З ШКОЛАМИ

— Наші викладачі ще не так часто бувають у школах, — сказав І. Шиманський. — Правда, справа значно покращала, коли до кафедри була прикріплена школа № 22. З математиками школи, із завучем і директором був погоджений план сумісної роботи. Викладачі кафедри будуть відвідувати уроки вчителів, надавати їм відповідну допомогу. Буде організований приїзд учнів до інституту, де вони будуть працювати з арифмометром та в наших майстернях.

БУТИ ПЕДАГОГОМ!

— Підготовка вчителя набагато складніша, ніж підготовка фахівця з будь-якої іншої галузі, — відзначив у своєму виступі Д. Ф. Ніколенко. — Наші випускники після закінчення інституту повинні вміти читати душу дитини, а для цього треба бувати з нею якомога більше. Студент медичного інституту, майбутній лікар, з першого дня перебування у вузі працює в клініці. А наші майбутні вчителі знайомляться з учнями, здебільшого, будучи старшокурсниками. А от, наприклад, у Вінницькому педагогічному інституті студенти вже на першому курсі прикріплюються до шкіл і протягом чотирьох років детально знайомляться з учнями, з важкою і благородною вчительською роботою.

Ми не привчаємо студентів до того, щоб вони систематично читали педагогічну пресу. У нас ще панує думка, що ти — філолог, ти — фізик і т. ін. А треба, насамперед, говорити: ти — педагог, зовсім не ігноруючи цим знань з конкретного профілю. Адже не кожний філолог чи фізик є педагогом.

Останнім часом наші студенти порівняно частіше бувають у школах, ближче знайомляться з навчально-виховною роботою. Але цього недосить. Треба, щоб зв'язок з школою був постійним, тісним.

ІНІЦІАТИВУ — СТУДЕНТАМ

Тов. Коновалов у своєму виступі сказав, що для розв'язання питання про самостійну роботу студентів при кафедрі фізики була виділена комісія, прийнято ряд рішень, але це ще не все. Необхідно і далі розвивати творчу студентську ініціативу. Лекція повинна активізувати їх самостійність. Лекції фізичного циклу, на нашу думку, потрібно зберегти. Все, що виноситься для самостійного опрацювання, повинно контролюватися на практичних заняттях та консультаціях. Треба звернути належну увагу на проведення лабораторних робіт. Якщо на першому курсі даються інструкції з детальним описом тієї чи іншої роботи, то на старших курсах потрібно лише вказувати основні положення, а це розвиватиме творчу ініціативу студентів.

Наші обранці

9 лютого загальні збори колективу нашого інституту висунули кандидатами до місцевих Рад товаришів Тронька П. Т., Підтиченко М. М. (до міської Ради), Єрмака В. В., Войтушенко В. Д., Скирду Т. І. (до районної Ради депутатів трудящих).

Як повідомила редакцію Окружна виборча комісія, всі наші кандидати обрані депутатами до місцевих Рад.

У неділю 3-го березня

Великим святом для радянських людей був день 3-го березня — День виборів у місцеві Ради депутатів трудящих! Вибори пройшли в обстановці політичної активності трудящих, ще й ще раз продемонстрували непохитність блоку комуністів і безпартійних, відданість нашій рідній Комуністичній партії та Радянському уряду.

З самого ранку в приміщення виборчих дільниць № 1 і № 6 почали приходити виборці. Першими проголосували: студентка КДУ Т. В. Войнаровська, пенсіонер В. М. Бараш, двірник Л. К. Гончаренко, інвалід праці Т. М. Аляб'єва, викладачі нашого інституту А. П. Грушковська, Л. М. Карлов і інші. Переважна більшість виборців проголосували до 12 годин дня.

Вибори показали, що агітколективи обох виборчих дільниць зразково попрацювали на ввірених їм ділянках роботи.

Об 11-ій годині в актовому залі інституту почався концерт для виборців силами студентів КДПІ. З великим успіхом виступив інструментальний ансамбль у складі студентів фізико-математичного факультету О. Семка, Л. Павлова, В. Літвінова, О. Багмета. Сподобався глядачам і вокальний квартет студентів IV курсу мовно-літературного факультету (український відділ), а також сольні виступи студентів Т. Федяй, А. Матюші, Г. Отрошко, Ю. Пасічника, Ю. Францева та інших.

О 12 годині ночі голосування закінчується. Підрахунок голосів показав, що всі кандидати, внесені в списки для таємного голосування, одержали необхідну кількість голосів і були обрані у місцеві Ради депутатів трудящих.

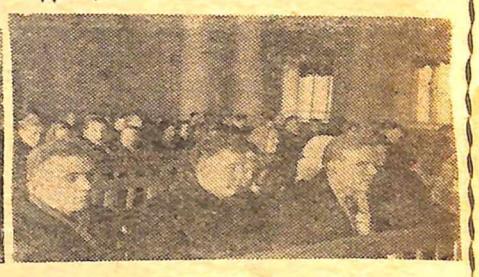

На фото: вгорі — виборці **Л. Бурфан** та **В. Кучвальська** опускають бюлетені у виборчі урни; внизу: зліва — у дитячій кімнаті під час виборів, справа — виборці на концерті в актовому залі інституту.

Постанова пленуму стосується і нас

26—27 лютого ц. р. відбувся черговий пленум ЦК ВЛКСМ, який розглянув питання «Про поліпшення ідейно-виховної роботи комсомольських організацій серед молоді». Пленум викрив і засудив цілий ряд недоліків у політико-виховній роботі, які в значній мірі мають місце і в роботі нашої комсомольської організації.

І у нас є юнаки і дівчата, що проявляють утриманські настрої; добре засвоївши свої права, забувають про обов'язки перед суспільством; вимагають від держави багато, а дають їй мало.

Прикладом цього можуть служити ті студенти нашого інституту, які порушують трудову дисципліну (В. Свинар — III курс мовно-літературного факультету); не беруть участі в житті групи, курсу, факультету (І. Мужицька, А. Гусаченко — III курс мовно-літературного факультету; Ю. Калашник — 34 група фізиків, Р. Хрипко, К. Шило — II курс педагогічного факультету).

Серйозним недоліком, який зустрічається і в нашій роботі, є те, що ми не виховуємо любові і поваги до праці, до людей, які виробляють матеріальні цінності. Тільки цим можна пояснити той факт, що протягом останніх років не було організовано в інституті жодної зустрічі з передовиками соціалістичного виробництва. Ще недостатньо використовуються у виховній роботі і славні революційні і трудові традиції радянського народу і Комуністичної партії.

Пленум ЦК ВЛКСМ звертає увагу і на той факт, що часто в комсомольських організаціях не ведеться боротьба проти підступів буржуазної ідеології, погано викривають антирадянські, провокаційні чутки і випади.

Глибоке вивчення і запровадження в життя постанови VII пленуму ЦК ВЛКСМ — найважливіше завдання, що стоїть сьогодні перед комсомольською організацією КДПІ ім. Горького.

М. ВЛАСКО,
секретар комітету ЛКСМУ.

Її знають всі

Біля 50 років працює Ольга Іванівна Смирнова, з них 10—у нашому інституті на посаді секретаря фізико-математичного факультету.

... Секретар факультету. Така ніби непомітна посада. Але це так тільки здається. Насправді ж Ольгу Іванівну добре знають всі студенти і викладачі факультету, та й вона знає всіх. Ольга Іванівна знає склад академічних груп, знає, хто як вчиться, хто пропускає заняття; цікавиться життям і побутом студентів.

Ольга Іванівна вже давно могла б перейти на пенсію. Але вона дуже любить свою роботу, колектив, в якому вона працює. Колись, ще навчаючись в Мар'їнській гімназії, вона сама мріяла стати вчителькою. Та імперіалістична війна 1914 р. перешкодила здійсненню її мрії. Життя склалося так, що вона змушена була йти працювати. І вона працює серед молоді, слідкує за її ростом, радіє її успіхам.

Ольга Іванівна працювала секретарем факультету Київського комерційного інституту, секретарем навчальної частини Фінансово - економічного інституту та Інституту шкіряної промисловості, а з 1947 р.— у нашому інституті. Не одну подяку і премію одержала вона за свою скромну, чесну працю від дирекції. Та найвищою нагородою для себе Ольга Іванівна вважає чуйне, любовне ставлення до неї студентів і викладачів, з якими вона працює.

П. ГУМЕННИЙ,
старший викладач математики.

Наш старший товариш і друг

Наш викладач Н. Ф. Засенко читає у нас кілька спеціальних предметів, працює в нашій групі агітатором. Її лекції цікаві і захоплюючі. Просто і дохідливо викладає вона матеріал, пов'язуючи теорію з практикою шкільного життя. Це значно полегшує нам засвоєння того чи іншого розділу курсу, що вивчається.

Цікаво проходять у нас і години політзанять. Наталія Федорівна скеровує роботу групи так, що кожна політгодина приносить нам велику користь. Тут мова йде і про політичні події в СРСР та за кордоном, і про нові відкриття в науці та техніці, і про новини громадського життя. Часто проводяться диспути по тому чи іншому фільму, книзі, спектаклю.

Наталія Федорівна не тільки викладач, агітатор, а й кращий наш друг і товариш. Для кожного вона завжди знайде тепле слово, дасть пораду, допоможе. Незважаючи на перевантаженість роботою, т. Засенко завжди знаходить час побувати разом з нами в кіно, театрі, відвідати нас дома і т. ін.

Ми дуже вдячні нашому старшому товаришу, викладачу і другу Наталії Федорівні Засенко за турботи, чуйне ставлення до нас і від щирого серця бажаємо їй хороших успіхів у роботі та щастя в особистому житті.

Т. ПОЛЯРУШ,
Г. СКРИННИК,
студентки II курсу педагогічного факультету.

Скромна, чуйна, діяльна

Шкільні роки промайнули непомітно...

«Світлими і радісними були вони,— згадує Галина. — Затьмарила їх трохи смерть батька...». Дванадцятирічна дівчинка стала тоді першою помічницею матері, дбайливою сестрою семирічного брата...

Мрія стати педагогом прийшла якось відразу, в десятому класі, і стала невідступною. Та в педагогічний інститут Галина не пройшла по конкурсу, і перший рік після закінчення школи працювала в редакції Маньківської районної газети.

У 1953 році завітна мрія дівчини стала дійсністю.

Старанна і енергійна, вона з першого ж дня занять включилась у громадське життя інституту.

У грудні 1954 року двадцятирічна студентка стає членом КПРС.

Два роки Г. Цибуля була редактором стінної газети педагогічного факультету «Радянський педагог». З вересня 1956 р. — активний член редколегії газети «За педагогічні кадри». І як завжди, на всіх ділянках роботи, свої обов'язки вона виконує зразково.

Скромна дівчина, чуйний товариш, людина діла Галина користується авторитетом і повагою серед студентів.

Зараз Г. Ф. Цибуля проходить педагогічну практику в 58 середній школі м. Києва. І тут вона залишилась вірною собі: її уроки змістовні, відзначаються продуманістю і любов'ю до справи.

Л. СОПІЛЬНЮК.

В ГОСТЯХ У ЛЕНІНГРАДЦІВ

Під час канікул група кращих студентів нашого інституту на чолі з доцентом А. П. Медушевським побувала в Ленінграді.

За час перебування там вони ознайомилися з історичними місцями міста-героя, відвідали музеї, театри.

Гостинно приймали наших екскурсантів студенти Ленінградського педагогічного інституту імені Герцена.

Наші товариші обмінялись з герценівцями досвідом комсомольської роботи, відвідали кабінети, лабораторії, майстерні інституту, побували на вечорах відпочинку, детально ознайомилися з станом підготовки до VI-го Всесвітнього фестивалю молоді і студентів.

У цьому і наступному номерах нашої газети ми будемо друкувати враження учасників цієї виключно цікавої екскурсії.

Цікава поїздка

Повільно зупиняючи хід, поїзд підходить до Вітебського вокзалу. Ми заздалегідь з чемоданами в руках стоїмо в дверях вагона, щоб студентам, які (ми надіялись) будуть зустрічати нас, не довелося довго чекати. Та, на жаль, нас ніхто не зустрічав...

Влаштувались у гуртожитку. Після відпочинку частина з нас поїхала в інститут налагоджувати зв'язок з комітетом комсомолу, з факультетськими комсомольськими організаціями. Цього ж дня з членами факультетського комсомольського бюро фізико-математичного факультету нам зустрітись не вдалось, робочий день вже закінчився. Ми легко з ними зустрілися наступного дня. Члени факультетського бюро всі дівчата. Зразу зав'язалась дружня ділова розмова, запитання і відповіді про форми і методи комсомольської роботи в групах, на курсах і на факультеті. Факультетське бюро має свою кімнату, і йому не доводиться кочувати під час засідань з однієї аудиторії в іншу, як це буває в нас.

Особливо зацікавила нас робота редколегії стінної факультетської газети «Слово физмата». В складі редколегії 40 чоловік. Редколегія в них не обирається на зборах, так як це в нас, а існує як окрема організація. В редколегію приймають кращих студентів як по навчанню, так і по громадськокорисній роботі. Газета виходить настільки цікавою, що всі студенти хочуть стати членами редколегії. Редколегія теж має свою кімнату. Розмір газети приблизно 4 м × 1,5 м.

Краще, ніж у нас, у ленінградців справа з проведенням факультетських комсомольських зборів. Закінчився вже перший тур фестивалю, йде підготовка до другого туру. Організовуються на факультеті туристські і лижні походи.

Після дружньої розмови нас познайомили з навчальними майстернями, кабінетами і лабораторіями. Який в них простір і наскільки вони багатші від нас! Наприклад, фізичні лабораторії у них займають цілий поверх, відведені окремі аудиторії для лабораторних робіт з кожного розділу фізики. В навчальних майстернях є 12 столярних верстатів, 18 токарних, по декілька фрезерних, строгальних і шліфувальних.

Проте студенти старших курсів жаліються, що робота в майстернях поставлена погано і що вони нічого ще не вміють виготовляти, як і наші цьогорічні випускники.

Ми побували на вечорі художньої самодіяльності інституту. Після цікавого концерту почалися танці, але вони неприємно здивували нас.

Майже всі танцюють так званим «стилем». На наше здивування студенти відповіли, що в них всюди така музика і такі танці... На жаль, декому з наших джаз теж сподобався.

Багато цікавого за десять днів ми побачили в Ленінграді, добре здружилися з студентами фізико-математичного факультету, які на прощання запросили нас до себе в гості і проводили до поїзда на вокзал. Поїздка дала нам можливість почерпнути дещо хороше у наших друзів і в дечому допомогти їм. Було б дуже добре, якби такі поїздки відбувались і надалі.

А. ВЕЩИЦЬКИЙ,
секретар бюро ЛКСМУ фізико-математичного факультету.

Вони познайомилися недавно... Але як швидко зав'язалася невимушена розмова!

Фестиваль герценівців

Вся робота нашої комсомольської організації присвячена зараз підготовці загальноінститутського фестивалю. На факультетах разпочали свою роботу фестивальні комісії. Тому, нам здається, буде цікаво, якщо ми коротенько розповімо про фестиваль у Ленінградському педагогічному інституті ім. Герцена, де ми побували під час канікул.

У минулому семестрі пройшов перший тур інститутського фестивалю. Він пожвавив усю роботу інституту, виявив нових учасників художньої самодіяльності. Зараз іде підготовка до II туру фестивалю. На факультетах оголошено конкурс на кращу постановку комсомольської роботи в групі. Група-переможниця нагороджується поїздкою в Київ, Прибалтику чи на Урал.

Однією з умов перемоги в конкурсі є обов'язкова участь групи в будівництві, яке зараз широко розгорнулось у Ленінграді. Всі студенти кожної групи за графіком повинні працювати чотири години на будівельному майданчику міста та на подвір'ї інституту. Всім подобається ця важлива справа, і студенти працюють з великим ентузіазмом. Кращий студент-будівельник буде нагороджений путівкою на VI Всесвітній фестиваль молоді. В кожній групі студенти зайняті важливими справами. Деякі з них допомагають робітникам заводів, які навчаються у вечірніх школах, інші групи працюють у підшефних школах, проводять велику піонерську і комсомольську роботу; значну увагу приділяють шефській роботі в колгоспі, випускають там стінгазети, виїжджають з концертами, працюють у господарстві.

Комсомольські групи готують подарунки учасникам VI Всесвітнього фестивалю, які приїдуть у Ленінград. Біологи вирощують квіти і розводять голубів, філологи готують літературні альбоми, вишивки; фізики — макети, хіміки — наочне шкільне приладдя і багато іншого.

На факультетських дошках оголошень висять невеличкі таблички з загальноприйнятими словами привітань і виразів на кількох мовах.

Студенти факультету іноземних мов готуються стати перекладачами, створено групи по підготовці екскурсоводів, які вивчають своє місто, його історію, пам'ятники. Комсомольські групи вивчають історію, сучасне становище різних зарубіжних країн або окремих районів Радянського Союзу.

В інституті оголошено конкурс на кращий текст інститутської пісні; музику до неї напише композитор Соловйов-Сєдой.

З великим інтересом знайомились наші студенти з життям комсомольської організації і студентами - герценівцями. Ми впевнені, що і в нашому інституті, в нашому місті ми можемо провести і проведемо хороший фестиваль.

Н. БАЛАБАН,
Т. ЯНКІВСЬКА.

Назустріч фестивалю

Як повідомили нашого кореспондента в комітеті ЛКСМУ, комсомольський актив факультетів, курсів і академічних груп розпочав підготовку до фестивалю. Кожна група виділить студентів у всі самодіяльні гуртки і спортивні секції інституту; розучить одну з нових пісень. Серед них будуть пісні, написані самими студентами.

У всіх групах проводяться комсомольські збори, на яких обговорюються питання, зв'язані з підготовкою до фестивалю. Збори сприяють підвищенню активності студентів. Так, наприклад, танцювальний колектив мовно-літературного факультету після зборів поповнився 16-тьма новими учасниками.

В інституті оголошено конкурс на кращий тематичний вечір. Такі вечори (або збори) відбудуться на всіх курсах кожного факультету. Широко обговорюється тематика вечорів. Так, студенти II курсу мовно-літературного факультету проведуть вечір на тему «Історія комсомолу у піснях і поезії», випускники фізико-математичного факультету — «Поїдемо туди, куди пошле Батьківщина» і т. п. Фестивальні жюрі будуть враховувати як зміст вечорів, так і ініціативність і масовість участі в них комсомольців, а також їх художнє оформлення (стінгазети, летючки, плакати і ін.). Буде також проведено конкурс на кращу факультетську стінгазету.

У дні фестивалю в спеціально обладнаній кімнаті № 4 будуть експонуватись кращі наукові роботи наших студентів, кращі твори літстудійців, кращий сценарій інститутського фестивалю, а також кращі показники конкурсу на створення тексту і музики фестивальної пісні. Тут же будуть експонуватись кращі роботи студентів-фотографів, радіоаматорів і кращі зразки фестивальних подарунків.

У репертуарі кожного колективу обов'язково будуть номери, спеціально присвячені фестивалю. Так, змішаний хор фізико-математичного факультету (керівник т. Галицький) готує нову пісню П. Майбороди «Наш фестиваль», оркестр народних інструментів (керівник т. Лапченко) розучує «Фестивальну польку» композитора Рожавської. Пісні, присвячені фестивалю, почуємо також у виконанні жіночої хорової капели (керівник т. Падалко) і у виконанні капели бандуристів (керівник т. Король). Силами драматичного гуртка буде підготовлений конферанс для фестивальних вечорів усіх факультетів та для загальноінститутського вечора. Велику програму готує хореографічний гурток.

Отже, робота по підготовці до фестивалю вже ведеться. Але треба сказати, що розпочалась вона з великим запізненням. Комітет ЛКСМУ не виявив ініціативи в цьому питанні у I семестрі. Фестивальний же комітет був створений лише в період зимової екзаменаційної сесії. Несвоєчасно взялися за підготовку до фестивалю також керівники нашого клубу. Зараз треба докласти всіх зусиль, щоб активізувати весь студентський колектив на зразкове проведення фестивалю.

Наші плани

5 березня відбулася нарада комсомольського активу мовно-літературного факультету, на якій обговорювався стан підготовки до загальноінститутського фестивалю.

Виступаючі зазначали, що підготовка до фестивалю проводиться ще далеко не на належному рівні. Так, кафедра музики ще взагалі не включилась у підготовку; виступи студентів не переглядаються, а їх можна було б відібрати чимало.

На нараді було обговорено програму підготовки до фестивалю. Силами мовно-літературного та педагогічного факультетів буде організовано хор і танцювальний колектив. Необхідно також провести конкурси (на кожному курсі) на кращий тематичний збір, кращу стінну газету, літературний твір, вишивку, малюнок і т. ін. Конкурси повинні бути проведені до 1 квітня 1957 року.

Для подарунків на фестиваль готуються альбоми з видами нашого міста на такі теми: «Історія Києва», «Наша Україна», «Шевченко в Києві» та інші.

Н. КОШЕЛЕНКО.

* * *

Про підготовку до фестивалю говорили і на зборах активу педагогічного факультету. Секретар комсомольського бюро З. Товстоляк вказала на порядок і строки проведення курсових, факультетських, загальноінститутських фестивалів, на завдання груп у підготовці до фестивалю. В інституті буде організований конкурс на кращу академічну групу, причому буде враховуватись успішність студентів групи, дисципліна, відвідування лекцій, постановка спортивної роботи в групі, участь у художній самодіяльності, в наукових гуртках і ін.

Ми будемо зустрічати закордонні делегації, які їхатимуть на VI Всесвітній фестиваль через Київ. Тому треба, щоб студенти вивчили необхідні для спілкування слова, знали історію та природні умови країн, представників яких вони будуть зустрічати.

Є пропозиція створити інститутську газету «Назустріч фестивалю», в якій би висвітлювалось питання підготовки факультетів до фестивалю.

Тов. Ткаченко О. П. відмітила, що на зборах майже немає активу з IV курсів і зовсім немає — з III курсів, хоч фестивалі на цих курсах будуть провадитись в першу чергу на факультеті. Вона вказала на деякі організаційні питання підготовки фестивалю.

Всі виступаючі зазначали, що у фестивалі повинні якнайбільше проявитись самодіяльність і активність усіх студентів.

Плани хороші. Залишається тільки їх здійснити. І головне, щоб у всьому був вогник, ініціатива, самодіяльний підхід до справи.

Л. ШИБИЦЬКА.

Мати дочку проводжала

Мати дочку-комсомолку проводжала,
Що на землі, на цілинні їхать побажала.
Важко матері розстатись; але не просила,
Та сховати тугу від дочки не сила.
Помітила, трохи зблідла, зажурилась,
На пероні до рідної прихилилась:
— Ой, чого ви, мамо, та такі похмурі?
Збудували ж комсомольці місто на Амурі!
Посміхніться, звеселіться, бо я дуже рада,
Що зібралась в путь-дорогу тракторна бригада.
На цілинних землях Казахстану
Я в ряди відважних стану.
Звісно, кожен зна:
Важка перша борозна,
То хто ж її прокладе,
Як не плем'я молоде?
Чи ви, мамо, несвідомі,
Чи у вас я вже така тендітна,
Щоб сиділа дома,
Сіра, непомітна,
Людям невідома?
— Ой, того я, доню, та така журлива,
Що промчалась, відлетіла молодість бурхлива,
Що мені і сю ніч снились, мені, жінці літній
Кращі роки неповторні на горі Магнітній
Та багаття тракторного стану
На цілинних землях Казахстану.
Звісно, кожен зна:
Важка перша борозна.
То хто ж її прокладе
Як не плем'я молоде?
Доню, доню, я свідома,
А ти в мене не така тендітна,
Щоб сиділа дома,
Сіра, непомітна,
Людям невідома.
Мати дочку-комсомолку проводжала,
На прощання трактористці щастя побажала.
Хоч сплакнула (звісно мати) та в душі раділа,
Що зростила патріотку для значного діла:
Не спіткнеться, знаю, не відстане...
Їде добра поміч Казахстану.

М. ВИСОЦЬКИЙ.

До нових успіхів, спортсменки!

Велику роль у фізкультурному русі в СРСР відіграють наші жінки-спортсменки. Немало успіхів принесли вони радянському спорту, прославляючи нашу Батьківщину.

Готуючись до благородної професії вчительки радянської школи, багато наших студенток з перших днів навчання включилися в активне спортивне життя. Спорт міцно увійшов у їхній побут, став потребою.

Легкоатлети Н. Нечай, Л. Урбанська, О. Лобко, гімнастки А. М'ягкова, М. Шестопал, А. Матюша, К. Біла, фехтувальниці Н. Велика, Н. Севериненко і багато інших — члени збірних команд, вони захищають спортивну честь інституту.

Не раз виходила переможцем у спортивній боротьбі наша жіноча баскетбольна команда у складі: К. Бондаренко, С. Левіної, А. Литвинчук, Р. Стебко, І. Дорохіної, Т. Баглій, Т. Іванини.

Можна з впевненістю сказати, що ті студенти, які полюбили спорт в інституті, зможуть прищепити любов до спорту і своїм майбутнім учням.

Кафедра фізичного виховання і рада ДСТ «Буревісник» в день 8 березня бажають найкращих успіхів всім нашим спортсменкам у навчанні, спорті і особистому житті.

КАФЕДРА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.
РАДА ДСТ «БУРЕВІСНИК».

НАМ ПИШУТЬ

Наші враження і побажання

28 лютого цього року учні двох десятих класів Копилівської середньої школи Макарівського району відвідали Київський педінститут. Метою нашою було ознайомлення з матеріальною базою інституту для зміцнення теоретичних знань учнів, набутих ними на уроках фізики. Нас гостинно зустріли і люб'язно виконали наші прохання.

У кабінеті фізики нам продемонстрували ряд дослідів з різних розділів програми фізики, але переважно з відділу «Електрика»: «Струми в газах»; «Електромагнітні коливання і хвилі» тощо. За допомогою електронного осцилографа учням було показано електричні явища в коливному контурі та інші важливі досліди.

Потім ми проглянули три наукових кінофільми. Перегляд їх нам організувала кафедра наукового кіно.

Загальні враження у нас від екскурсії залишились найкращі.

Мені здається, що саме такі форми тісного контакту педінституту з школою допомогли б і випускникам інституту, особливо факультету фізики, краще підготуватися до багатогранної роботи вчителя фізики в середній школі з політехнічним навчанням, а також допомогли б нам, вчителям фізики і інших прикладних наук, здійснювати на практиці політехнізацію навчання учнів. Учням такі заняття допомогли б вибрати професію після закінчення школи, а під час навчання в школі знання їх були б більш глибокі і міцні. На мою думку, корисними були б, наприклад, такі заходи інституту: шефства факультетів над окремими периферійними школами; виїзні зустрічі працівників кафедри наукового кіно з учнями периферійних шкіл, де вони змогли б продемонструвати цінні наукові фільми перед учнями в школах; зустрічі студентів з випускниками шкіл.

О. СІДІЧЕНКО,
вчитель фізики Копилівської середньої школи.

На фото: група учнів Копилівської середньої школи в кабінеті фізики.

Студентка III курсу педагогічного факультету **В. Одинець** на тренуванні з художньої гімнастики.

ПРИГОДА

3-го березня, під виглядом виборців, в інститут проникла група осіб, які чомусь обрали місцем свого перебування не приміщення, відведені для голосування, і не актовий зал, де відбувався концерт, а приміщення кафедр фізико - математичного факультету.

Старший лаборант т. Бандура В. К. звернув увагу на підозрілу поведінку цих людей. Помітивши, що за ними стежать, незнайомі вийшли з інституту. Тов. Бандура пішов слідом за ними. Відійшовши від будинку інституту на кілька кварталів, один з членів цієї компанії витяг з-під поли свого пальта якийсь прилад. Тов. Бандура відразу впізнав арифмометр, який належав кабінету математики. Підійшовши до злодіїв, він почав вимагати повернути прилад. У відповідь злодії вчинили опір. Незважаючи на це, тов. Бандура арифмометр у них відібрав...

За виявлену пильність дирекція КДПІ оголосила тов. Бандурі В. К. подяку з занесенням в особову справу.

В. о. редактора І. КРУК.

БФ 05709 Адреса редакції: м. Київ, бульвар Шевченка, 22/24, тел. 5-21-21, дод. 43. Друкарня КДПІ, Франка, 44. Зам. 183—1000.